

lidt festlig Tilberedelse ved flige Handlinger; saa jo mere jeg saaledes seer paa Bestemmelser, desto mere uheldig forekommer den mig. — Der er ogsaa kommen en Bestemmelse ind i den saakaldte kongelige Anordning — hvis den lille Lov blev vedtagen, saaldt dette muligviis bort — men Anordningen bliver staaende, hvad enten vi faae den nye Lov eller ikke, og det er netop det Kjedelige, at man ikke udretter Noget, til hvilken Side man saa vender sig. Der staaer nemlig, at Amtsraadet kan komme til at afgjøre en Sag med Hensyn til Doffer og Afceidenser; men det kan jeg ikke forstaae, hvorledes Amtsraadets Afgjorelse kan komme ind under en Sag, der er afsjort administrativt. Vi have desvaerre en Forordning, som siger, at Amtsraadet kan fastsaette Høitidsofferet, naar Vedkommende er utilfreds med samme; men at Amtsraadet skal træde til ifølge et ministerielt Circulære eller en kongelig Anordning og bestemme Dofferet, som da skal være bindende, det kan jeg ikke forstaae, og jeg som Amtsraadsmedlem vilde trække mig tilbage i et saadant Tilfælde og sige: Jeg kan ikke og tør ikke røre ved den Sag, idet jeg ikke kan skjønne, at Amtsraadets Afgjorelse kan være bindende for Vedkommende. — Det gjør mig saaledes ondt, at jeg ikke kan stemme for dette lille Lovforslag, saa gjerne jeg ogsaa vilde see denne Sag ordnet. Jeg skal ikke stemme mod Forslagets Overgang til anden Behandling; men for Lovens endelige Vedtagelse kan jeg, som sagt, ikke stemme.

P. Olsen: Den høitærede Kirke- og Underviisningsminister syntes igaar ikke at kunne forstaae mig; jeg er idag i samme Tilfælde ligeoverfor ham, idet jeg ikke forstod ham, naar han henviste til praktiske, med Livet bekendte Folk, og meente hos dem at ville finde Medhold i den Paastand, at disse „48 Timer tidligere“ ikke ville lægge nogen Hindring i Veien, idetmindste ikke for Kjøbstædernes Vedkommende. Jeg kan heller ikke forstaae, hvorfor den høitærede Minister gjør Sondring mellem Kjøbstad og Land. Den høitærede Minister er formodentlig gaaet ind paa den Forudsætning, at vedkommende Sognepræst vil være villig til betids at meddele Vedkommende

Underretning, om de kunne faae Kirken eller ikke, uagtet han kun er pligtig til at give denne Underretning 48 Timer, før Vedkommende agte at benytte den, eller ogsaa har han glemt, at hvad her er Tale om, er, at de Vedkommende ikke alene maa være paa det Nene med, om de kunne faae Sognekirken, men de skulle ogsaa være enige med den Præst, som de have valgt. Da jeg nu er i det Tilfælde, at jeg har sluttet mig til en Præst, der boer to Mile borte, saa vil jeg spørge praktiske og med Livet bekendte Mænd, om de troe det er muligt, naar vedkommende Sognepræst ikke tilkjendegiver dem, om de kunne faae Kirken eller ikke, før 48 Timer før den skal tages i Brug, da at bestemme Tiden og faae Bud til vedkommende Præst, for hvem der ogsaa kan være Bamseligheder tilstede for at møde til den opgivne Tid. Om dette nu ikke vil lægge Hindringer i Veien, hvad enten man boer i Kjøbstæderne eller paa Landet, derom spørger jeg praktiske, med Livet bekendte Mænd. — Jeg forstod den ærede Nigsdagsmand for Vornholms 2den Valgkreds (Dam) saaledes, at den Person, der var Tale om, var en theologisk Kandidat, der endog havde modtaget den kirkelige Ordination — jeg veed, at den høitærede Minister sætter stor Priis paa theologiske Kandidater — men det, han anførte, ramte ikke dette Tilfælde; jeg har nemlig forstaaet Sagen saaledes, at Ansøgningen gik ud paa en Forespørgsel om, hvorvidt vedkommende Præst kunde give Tilladelse til at holde Gudstjeneste i Kirken. Derfor nu det, den høitærede Minister anførte, at der var Tendenser til mere at virke mod Sognepræsten end for den religiøse Opbyggelse, her var tilstede, saa er jeg overbevist om, at vedkommende Sognepræster ikke vilde give Vedkommende Tilladelse til at prædike i deres Kirke. Det har forbauset mig i høieste Grad at høre, at den høitærede Minister sagde, at vedkommende Sognepræst ikke havde Myndighed til at give Tilladelse til Kirkens Afbenyttelse i den omtalte Retning. Den Modstand, den høitærede Minister har viist mod en Afgjorelse ved Lov af det foreviist til den broderlige Velvillie mellem Præsterne, bliver mig herved aldeles uforstaaelig. Han har sagt, at det meget ofte er Tilfældet,